

En udstilling af syv kirketider

Kapitel to Patmos Visionen

Johannes' Åbenbaring 1:9-20

Johannes på Patmos

Johannes' Åbenbaring 1:9,

"Jeg, Johannes, jeres broder, fælles med jer om trængslen og Riget og udholdenheden i Jesus, var på den ø, der hedder Patmos, for Guds ords og Jesu vidnesbyrds skyld."

Denne serie af syner af åbenbaringen af Jesu Kristi person blev givet til Johannes, mens han blev forvist til øen Patmos. Denne lille ø ligger tredive miles fra Lilleasiens kyst i Det Ægæiske Hav. Da den var stenet og befængt med slanger, firben og skorpioner, havde den ringe kommerciel værdi, så den blev brugt af Romerriget som en straffekoloni, hvor de mere desperate kriminelle, politiske fanger, osv. var indkvarteret.

Denne serie af syner af åbenbaringen af Jesu Kristi person blev givet til Johannes, mens han blev forvist til øen Patmos. Denne lille ø ligger tredive miles fra Lilleasiens kyst i Det Ægæiske Hav. Da den var stenet og befængt med slanger, firben og skorpioner, havde den ringe kommerciel værdi, så den blev brugt af Romerriget som en straffekoloni, hvor de mere desperate kriminelle, politiske fanger, osv. var indkvarteret.

Du vil bemærke, at Johannes har henvendt sig til de kristne som en broder i trængsel. Det var på dette tidspunkt, at den tidlige kirke gennemgik store forfølgelser. Deres religion blev ikke kun "overalt talt imod", men folket selv blev fængslet og dræbt. Johannes led nu, ligesom mange andre, fængslet for Guds ord og Jesu Kristi vidnesbyrd. Da de blev arresteret, forsøgte de forgæves at dræbe ham ved at koge ham i olie i 24 timer. De rasende og magtesløse embedsmænd dømte ham derefter til Patmos som heks. Men Gud var med ham, og han blev skånet for at forlade øen og vende tilbage til Efesos, hvor han igen fortsatte som pastor indtil sin død.

Synerne, som Johannes modtog, dækkede en periode på to år, 95-96 e.Kr. De er de mest bemærkelsesværdige af alle visioner i Ordet. Hele bogen er fremsat i symboler og er derfor mål for megen kritik og strid. Imidlertid har den Guds segl på sig. Det gør det autentisk og af enorm værdi for alle, der læser eller lytter til dets hellige sider.

I Ånden på Herrens dag

Johannes' Åbenbaring 1:10,

"På Herrens dag blev jeg grebet af Ånden og hørte bag mig en høj røst som af en basun."

"Blev jeg grebet af Ånden." Er det ikke bare smukt? Åh, jeg elsker det. Du kan bare kalde disse ord, "Hele det kristne liv." Hvis vi skal leve som kristne, er vi nødt til at være i HANS Ånd. Johannes talte ikke om at være i sin egen ånd. Det ville ikke have bragt disse visioner. Det måtte være Guds Ånd. Det skal også være Guds Ånd med os, ellers er alle vores anstrengelser forgæves. Paulus sagde: "Jeg vil bede i Ånden, jeg vil synge i Ånden, jeg vil leve i Ånden." Hvis der er noget godt, der vil komme til mig, skal det åbenbares af Ånden, bekræftes af Ordet og manifesteres af de resultater, det bærer. Lige så sikkert som Johannes havde brug for at være i Ånden for at modtage disse enorme åbenbaringer friske fra Jesus, så er vi nødt til at være i Ånden for at forstå de åbenbaringer, som Gud har givet os til at leve efter i Sit ord, for det er den samme Ånd.

Se på det på denne måde. Alt for mange læser Bibelen, hvor der står i Apostlenes Gerninger 2:38,

"Omvend jer og lad jer alle døbe i Jesu Kristi navn til jeres synders forladelse, så skal I få Helligånden som gave"

og bare gå videre. De ser det ikke. Hvis de så det, ved at komme i Ånden, ville de vide, at hvis de ønsker at modtage Helligånden, skal de omvende sig og blive døbt i Herren Jesu Navn, og så ville Gud være forpligtet til at opfylde Sit Ord ved at fylde dem med Helligånden. De kommer aldrig i Hans Ånd, ellers ville det ske til dem præcis som Ordet siger. Bed til Gud om en åbenbaring ved Hans Ånd. Det er det første skridt. Kom i Ånden.

Lad mig bare bruge en anden illustration. Antag, at du har brug for healing. Hvad siger Ordet? Nå, vi

har alle læst den utallige gange, men er ikke kommet i Ånden, da vi læste den. Bad vi Gud om, at Hans Ånd skulle lære os den sande sandhed? Hvis vi gjorde det, ville vi kalde de ældste, bekende vores synder, blive salvet og bede for, og det ville være det. Det kommer måske ikke med det samme, men i Hans Ånd er det hele forbi. Der er ingen anden appeldomstol. Gud vil opfylde Sit Ord. Åh, vi er nødt til at komme i Ånden, og så vil tingene blive gjort. GÅ IKKE GENNEM HANDLINGERNE FØRST. KOM I ÅNDEN OG GÅ SÅ GENNEM HANDLINGERNE OG SE HVAD GUD VIL GØRE.

Har du nogensinde lagt mærke til, hvordan verden kommer ind i ånden af ting, der er i verden? De går til deres boldspil, deres sportsbegivenheder og deres danse. De går ind i dens ånd. De sidder der ikke som vægblomster, gamle udtørrede pinde. De går direkte ind i tingenes følelse og bliver en del af tingene. Men åh, hvor de hader de kristne for at komme ind i Guds Ords Ånd. De kalder os fanatikere og holy-rollers (på amerikansk referer holy rollers til Pinsekristne kirkegængere. Udtrykket bruges almindeligvis hånligt, som for at beskrive folk, der bogstaveligt talt ruller på gulvet eller taler i tunger på en ukontrolleret måde). Der er intet, de ikke vil gøre for at vise deres had og misbilligelse. Men ignorer det. Du kan forvente det, ved at vide, hvor det kommer fra. Bare fortsæt og kom i tilbedelsens Ånd.

Vores ånd er ren. Den er frisk. Det er ægte. Det er nøgternt og alvorligt, men ikke desto mindre fuld af Herrens glæde. Den kristne burde være lige så sprudlende og fuld af sit behag i Herren, som verden er, når den nyder og fryder sig over sine fornøjelser. Både kristne og verden er mennesker; begge har følelser. Forskellen er, at de kristnes hjerter og følelser udelukkende er på Herlighedens Herre og Hans kærlighed, mens verden tilfredsstillende kødet.

Nu står der, at Johannes var i Ånden på Herrens dag.

Hold da op, her er et vers, der virkelig forårsager uenighed. Ikke at det behøver eller burde, men nogle kan bare ikke se, hvad Ordet virkelig siger.

Først og fremmest finder vi nogle fine mennesker, der kalder Herrens dag, sabbatsdagen, som for dem er lørdag. Så er der de andre, der kalder Herrens dag, søndag, den første dag i ugen. Men hvordan kunne det være nogen af disse dage, eller endda de to tilsammen, for Johannes modtog i Ånden disse syner i en periode på to år. Det, der faktisk var sket, var, at Johannes blev fanget i Ånden og ført ind i Herrens Dag, som endnu ikke kommer. Bibelen taler om Herrens dag, som skal være i fremtiden, og Johannes ser nu tingene fra den fremtidige dag. Men i mellemtiden, bare for at få ro i tankerne, lad os finde ud af præcis, hvad sabbatten er i dag.

Sabbatten, som vi kender den fra Det Nye Testamente, er IKKE at holde en bestemt dag. Vi har ingen som helst befaling om at holde lørdag for en sabbat, og vi har heller ingen befaling om at holde den første dag i ugen, som er søndag. Her er sandheden om sabbatten, som betyder "hvile". Brevet til Hebræerne 4:8: "For hvis Jesus havde ført dem ind til hvilen (eller hviledag), ville Gud ikke senere have talt om en anden dag. Altså venter der Guds folk en sabbatshvile. (sabbatshold). For den, der er kommet ind til Hans hvile, har også selv fået hvile efter sine gerninger, ligesom Gud efter sine." Hørte du den nøglesætning i den sidste del af verset? "Gud hvilede efter sine egne gerninger." Gud gav Israel den syvende dag for deres sabbat, til minde om Sit eget værk, hvori Han skabte verden og alt, hvad der var deri, og holdt derefter op med at skabe. Han holdt op med Sit arbejde. Han hvilede sig. Nu var det fint at give en sabbatshvile til et folk, der alle var på ét sted på én gang, så de alle kunne holde en bestemt dag. I dag er halvdelen af verden i lys, mens den anden halvdel er i mørke, så det ville slet ikke fungere. Men det er blot et argument fra det naturlige.

Lad os se, hvad Bibelen lærer os om denne sabbatshvile. "For den, der er kommet ind til Hans hvile." Denne indtræden er ikke kun at træde ind, men forblive i hvilen. Det er en evig hvile, som den syvende dag kun er et forbillede på. Syv er fuldendelse. Otte er den første dag igen. Jesu opstandelse var på den første dag i ugen og gav os evigt liv og evig sabbatshvile. Således ser vi, hvorfor Gud ikke kunne give os en bestemt dag i ugen som en sabbat (hvile). Vi er gået ind i 'og forbliver i' vores hvile, hvilket Israel ikke kunne gøre, idet vi kun har en skygge af den sande substans, som vi nyder. Hvorfor gå tilbage til en skygge, når vi har virkeligheden nu?

Hvordan vi modtager denne hvile, eller fortsatte sabbat, er på invitation fra Jesus. Han sagde i Matthæusevangeliet 11:28 - 29,

"Kom til mig, alle I, som slider jer trætte og bærer tunge byrder, og Jeg vil give jer hvile.; Tag Mit åg på jer, og lær af mig, for jeg er sagtmodig og ydmyg af hjertet,

... så skal I finde hvile for jeres sjæle (eller holde sabbatten, ikke en dag, men evigt liv, sabbat)."

Uanset hvor længe du har arbejdet under din synd byrde, om det er ti år, tredive år eller halvtreds år eller længere, så kom med dit trætte og slidte liv, og du vil finde Hans hvile (den sande sabbat). Jesus vil give dig hvile.

Hvad er nu den hvile, som Jesus vil give? Esajas' Bog 28:8-12,

"Alle borde er fulde af opkast, svineri er der overalt.

Hvem kan han give kundskab, hvem kan han få til at fatte et budskab? Børn, der lige er vænnet fra, lige er taget fra brystet?

Han siger jo: Savlasav savlasav, kavlakav kavlakav, lidt her og lidt der! Med stammende læber og på et fremmed sprog taler han til dette folk.

Da han sagde til dem: Her er hvilestedet, (sabbat), lad den trætte finde hvile, (eller holde hans sabbat); her får man fred, ville de ikke høre."

Her er det profeteret lige her i Esajas' Bog. Og det skete omkring 700 år senere ved pinsen, da de alle blev fyldt med Helligånden, præcis som det blev sagt, de ville være. Dette er den sande sabbat, som blev lovet. Da de således blev fyldt med Helligånden, holdt de op med deres verdslige gerninger, deres verdslige handlinger, deres onde veje. Helligånden tog ansvaret for deres liv. De gik i hvile. Der er din hvile. Det er din sabbat. Det er ikke en dag eller et år, men evigheden af at blive fyldt og velsignet i Helligånden. Det er dig, der holder op, og Gud gør. Det er Gud i dig, der vil og gør af Hans velbehag.

Lad mig gøre endnu en bemærkning om saturdarene, (mennesker der holder sabbat) der hævder, at vi mødes på den forkerte ugedag, når vi mødes om søndagen, den første dag. Her er, hvad Justin sagde i det andet århundrede. "Om søndagen holdes et møde for alle, der bor i byer og landsbyer, og der læses et afsnit af apostlenes erindringer og skrifterne, så længe tiden tillader det. Når læsningen er færdig, giver prææsidenten i en tale en formaning og opfordring til at efterligne disse ædle ting. Herefter står vi alle op for at bede fælles bøn. Ved afslutningen af bønnen, som vi har beskrevet, stilles der brød og vin frem for os, og der holdes tak, og menigheden svarer "Amen". Derefter fordeles elementerne til hver enkelt og bliver delt af og båret af diakonerne til de fraværendes hus. De velhavende og villige giver så bidrag efter deres frie vilje, og denne samling deponeres hos prææsidenten, som derved forsyner forældreløse børn, enker, fanger, fremmede i nød." Således ser vi, at de, der hævder, at den tidlige kirke bar videre på den jødiske tradition med at samles på den sidste dag i ugen, er dybt uvidende om, hvad historien faktisk fortæller, og er derfor ikke værdige til tillid.

Åh, at folk måtte komme til Ham og finde den hvile. Der er et råb i alle hjerter om den hvile, men flertallet kender ikke svaret. Så de forsøger at stille råbet ved en religiøs proces med at holde bestemte dage eller acceptere trosretninger og dogmer. Men fejler man det, prøver mange at drikke, hygge og enhver fysisk udskøjelse, idet de tænker, at der ved verdslige fornøjelser kan være en vis tilfredsstillelse. Men i sådan er der ingen hvile. De ryger og tager piller for at dæmpe deres nerver. Men der er ingen hvile i jordiske bryg. De har brug for Jesus. De har brug for den himmelske modgift, resten af Ånden.

Så går de fleste i kirke om søndagen. Det er godt, men selv der har de ingen idé om, hvordan de skal nærme sig Gud, og hvordan de skal tilbede Ham. Jesus sagde, at de sande tilbedere skal tilbede i Ånd og i sandhed, Johannesevangeliet 4:24. Men hvilken slags tilbedelse kan man få i en kirke, der ved så lidt om Gud, at den stiller en julemand op til jul og kaniner i påsken? Hvor har de fået det fra? De fik det fra hedningene og gjorde det til en del af kirkedoktrinen. Men når man vender sig til Herren og bliver fyldt med Helligånden, holder man op med alt det. Han har hvile i Sin sjæl. Han begynder virkelig at leve og elske Gud og tilbede Ham.

Lad os nu vende tilbage til vores Skrift. Vi ved, hvad Herrens dag ikke er. Hvis det ikke er lørdag eller søndag, hvad er det så? Nå, lad os sige det sådan. I dag er det bestemt ikke Herrens dag. Det er menneskets dag. Det er menneskets gøren, menneskets værk, menneskets kirke, menneskets idé om tilbedelse, menneskets alt, for det er menneskets verden (kosmos). MEN HERRENS DAG KOMMER. Ja den gør. Det er bare, at på dette tidspunkt af Jesu Kristi åbenbaring, blev Johannes taget op af Ånden og transporteret af Ånden til den store dag, der kommer. Herrens dag er, når menneskets dage er forbi. Denne verdens kongeriger vil da blive vor Guds kongeriger. Herrens dag er, hvor dommene falder, og derefter kommer tusindårsriget. Lige nu gør verden, hvad den vil med den kristne. De kalder ham alle mulige onde navne og gør grin med ham. Men der kommer den store og bemærkelsesværdige dag, hvor de vil jamre og hyle, for Lammet kommer i vrede for at dømme verden. Det er, når de retfærdige vil have deres dag med Herren, for de ugudelige skal brænde, og de retfærdige vil gå over deres aske ind i tusindårsriget. Malakias' Bog 3:21,

"I skal trampe de ugudelige ned, så de bliver som støv under jeres fødder, den dag jeg griber ind, siger Hærskarers Herrer."

Stemmen som en trompet

Johannes' Åbenbaring 1:10,

"...og hørte bag mig en høj røst som af en basun."

Johannes var i Ånden, og da han var, så han Herren Jesu store og vidunderlige dag og hele Hans hellige kraft. Fremtiden var ved at udfolde sig, for Gud var ved at undervise ham. Johannes sagde ikke, at det var en basun. Det var som en basun. Når der nu blæses i en basun, haster det. Det er ligesom herolden, kongens budbringer, der kommer til folket. Han blæser i en basun. Det er et presserende opkald. Folk samles for at lytte. (Israel blev altid samlet ved at lyde en basun.) Noget vigtigt er lige ved hånden. "Lyt til det." Så denne stemme havde samme hastende appel som basunen. Klart og stærkt var det, opsigtsvækkende og vækkende. Åh, at vi måtte høre Guds røst som en trompet denne dag, for det er evangeliet basunen, der frembringer Profetiens Ord, for at gøre os opmærksomme på og forberede os på, hvad der kommer over jorden.

Befalingen til at skrive

Johannes' Åbenbaring 1:11,

"sige: Skriv det, du ser, ned i en bog, og send den til de syv menigheder, til Efesos og til Smyrna og til Pergamon og til Thyatira og til Sardes og til Filadelfia og til Laodikea."

Her er det. Den første og den sidste, alfa og omega: det HELE af det. Den ene sande Gud. Guds stemme og ord. Virkeligheden og sandheden er lige ved hånden. Hvilken ting er det at være i Ånden. Åha, at være i Guds nærhed og høre fra Ham... "Skriv det, du ser, ned i en bog, og send den til de syv menigheder." Den røst, der lød Hans Ord i Edens have og på Sinai-bjerget, hvilken røst også blev hørt i Forklarelsesbjergets fremragende herlighed, lød endnu en gang, og denne gang til de syv kirker med en komplet og sidste åbenbaring af Jesus Kristus.

"Skriv visionerne, Johannes. Lav en optegnelse over dem for de tidsaldre, der skal følge, for de er de sande profetier, som SKAL gå i opfyldelse. Skriv dem og send dem ud og gør dem kendt."

Johannes genkendte den stemme. Åh, du vil genkende den stemme, når Han kalder, hvis du er en af Hans egne.

De Syv Guldlysestager

Johannes' Åbenbaring 1:12,

"jeg vendte mig om for at se den røst, der talte til mig, og da jeg vendte mig om, så jeg syv guldlysestager."

Johannes siger ikke, at han vendte sig for at se den, hvis stemme han hørte, men han vendte sig for at se stemmen. Åh det kan jeg godt lide. Han vendte sig om for at se stemmen. Stemmen og personen er en og den same. Jesus er ORDET. Johannesevangeliet 1:1-3,

"I begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Han var i begyndelsen hos Gud. Alt blev til ved ham, og uden ham blev intet til af det, som er."

Hvis du nogensinde kan komme til virkelig at se Ordet, vil du se Jesus.

Da Johannes vendte sig om, så han syv gyldne lysestager. Og ifølge vers 20, er det de syv kirker: "de syv lysestager, som du så, er de syv kirker." For at repræsentere kirkerne kunne de næppe være stearinlys. Et stearinlys brænder et stykke tid og brænder derefter ud. Den dør. Der ville ikke være mere til det. Men lampestager har en varig kvalitet, der ikke findes i stearinlys.

Hvis du vil have et smukt billede af lampen, så læs om det i Zakarias' Bog 4:1-6,

"Den engel, der talte med mig, vækkede mig igen, som man vækker en mand af søvne, og sagde til mig:

Hvad ser du? Jeg svarede: Jeg ser en lysestage helt af guld med en skål på toppen. Den har syv lamper, og der er syv vægeholdere oven på hver lampe.

Ved siden af den er der to oliventræer, et til højre og et til venstre for skålen.

Jeg spurgte den engel, der talte med mig: Hvad betyder det, herre?

Den engel, der talte med mig, spurgte: »Ved du ikke, hvad det betyder? og jeg svarede: Nej, herre.

Da sagde han: Dette er Herrens ord til Zerubbabel: Ikke ved magt, og ikke ved styrke, men ved min ånd, siger Hærskarers Herre"

Her er endnu en lampe af rent guld. Den brænder stærkt, fordi den har masser af olie, som den får fra de to oliventræer, som står på hver side. De to træer repræsenterer Det Gamle og Nye Testamente, og selvfølgelig er olien et typisk eksempel på Helligånden, som alene kan give Guds lys til folket. Englen,

der talte til Zakarias, var lige så meget som at sige "det, du ser, betyder, at kirken ikke kan udrette noget ved sin egen magt eller kraft, men ved Helligånden."

Undersøg nu denne lampestage. Du vil bemærke, at den har en stor skål eller reservoir, der er central for syv arme, der kommer ud af den. Denne skål er fyldt med olivenolie, som flyder gennem syv væger, som er placeret i de syv arme. Det er den samme olie, der brænder og laver et lys for enden af de syv rør. Dette lys gik aldrig ud. Præsterne blev bare ved med at hælde olie i skålen.

Lampen var tændt på en særlig måde. Først tog præsten ild fra det hellige alter, som oprindeligt blev tændt af Guds ild. Han tændte først og fremmest lampen, der sad på toppen af skålen. Han tændte så den anden lampe fra den første lampes flamme. Den tredje lampe modtog sin ild fra den anden lampe, ligesom den fjerde modtog sin fra den tredje, og så videre, indtil alle de syv lamper brændte. Denne hellige ild fra alteret, der føres fra lampe til lampe, er en vidunderlig type af Helligånden i de syv kirketidsaldre. Den oprindelige udgydelse af pinsen (som udgydelsen kom direkte fra Jesus på nådestolen) er en ende på Hans kirke gennem alle de syv tidsaldre og viser perfekt, at Jesus Kristus er den samme i går og i dag og til evig tid, den aldrig foranderlige Gud i Hans væsen og Hans veje.

I Johannesevangeliet 15 sagde Jesus: "Jeg er vintræet, I er grenene." Han er hovedvinen, det der kommer ud af den oprindelige rod fra det oprindelige frø, der har livet i sig. Nu bærer vinstokken ikke frugt; det er grenene, der gør det. Se nu dette: Du kan tage et citrustræ, såsom et appelsintræ, og pøde en grapefrugtlem, en citronlem, en tangelo-lem og andre slags af den sort i det, og alle disse lemmer vil vokse. Men de podede lemmer vil ikke bære appelsiner. Nej Herre. Citronlemmet vil bære citroner, og grapefrugtlemmet vil bære grapefrugt og så videre. Alligevel vil disse lemmer trives af livet i træet. Men hvis det træ nogensinde frembringer en anden gren af sig selv, vil det være en orange gren og bære appelsiner. Hvorfor? Fordi livet i lemmerne og livet i stammen er identiske, mens det ikke var tilfældet med de podede lemmer. Disse podede grene havde deres kilder til andre former for liv fra andre træer, fra andre rødder, fra andre frø. Åh, de vil altså bære frugt, men de vil ikke bære appelsiner. Det kan de ikke, fordi de ikke er originalen.

Sådan er kirken. Vinstokken er blevet flækket og lemmer er blevet podet ind. De er blevet podet i baptistlemmer, metodistlemmer, presbyterianske lemmer og pinse-lemmer. Og disse lemmer bærer baptist, metodist, pinse og presbyteriansk frugt. (Denominationale frø, som de producerer deres frugter af.) Men hvis vinstokken nogensinde frembringer en anden gren af sig selv, vil den gren være nøjagtig som selve vinstokken. Det vil være den samme slags gren, som blev frembragt i pinsen. Den vil tale i tunger, profetere og have den opstandne Jesu Kristi kraft og tegn i sig. Hvorfor? Fordi den trives på selve vinstokkens naturressourcer. Ser du, det var ikke podet ind i vinstokken; den blev FØDT i vinstokken. Da de andre grene blev podet ind, var det eneste, de kunne gøre, at bære deres egen frugt, for de var ikke født af den vinstok. De kender ikke til det originale liv og originale frugt. De kan ikke vide det, for de er ikke født af det. Men hvis de var blevet født af det, ville det samme liv, der var i den oprindelige stamme (Jesus), ville være kommet gennem dem og manifesteret gennem dem. Johannesevangeliet 14:12,

"Sandelig, sandelig siger jeg jer: Den, der tror på mig, han skal også gøre de gerninger, jeg gør, ja, gøre større gerninger end dem, for jeg går til Faderen."

Denominationer, som er styret af mennesker, kan ikke være født af Gud; for det er Ånden, IKKE MENNESKET, der giver liv.

Hvor er det spændende at tænke på de syv lamper, der henter liv og lys fra hovedskålens ressourcer, fordi de havde deres væger dyppet deri. Hver kirketidsbudbringer er afbildet her. Hans liv brænder med Helligånden. Hans væge (liv) er blevet nedsænket i Kristus. Gennem denne væge tegner Han selve Kristi liv og giver ved den lys til kirken. Hvad er det for et lys, Han giver? Det samme lys, der var i den første lampe, der var tændt. Og lige igennem tiderne til nutiden af den sidste dags budbringer er det samme liv og det samme lys manifesteret af et liv, der er skjult med Kristus i Gud.

Ikke alene kan vi tale således om budbringerne, men enhver sand troende er dramatisk afbildet her. De trækker alle fra den samme kilde. De er alle blevet dyppet i den samme skål. De er døde for sig selv, og deres liv er skjult med Kristus i Gud. De er beseglet af Helligånden. Paulus' Brev til Efeserne 4:30,

"Vold ikke Guds hellige ånd sorg, den, som I blev beseglet med indtil forløsningens dag."

Ingen kan rive dem ud af Hans hånd. Deres liv kan ikke pilles ved. Det synlige liv brænder og skinner og giver lys og manifestationer af Helligånden. Det indre, usynlige liv er skjult i Gud og næret af Herrens Ord. Satan kan ikke røre dem. Ikke engang døden kan røre dem, for døden har mistet sin brod; graven har mistet sin sejr. Gud være tak, de har denne sejr i og gennem Herren Jesus Kristus. Amen og amen.

Ikke Længere Præsten

Johannes' Åbenbaring 1:13,

"og midt mellem lysestagerne en, der lignede en menneskesøn, iført en fodlang dragt og med et guldbælte om brystet."

Der står Han, Én som Menneskesønnen. Ligesom juvelen forskønnes ved ringens montering, således forherliges Han midt i kirkerne. Det er Herrens dag; for Johannes ser Ham stå, ikke som en præst, men som den kommende Dommer. Det gyldne bælte er ikke længere omgjort om livet, hvor præsten skal bære det, når han tjener Gud i det Helligste, men det er nu om Hans skuldre, for Han er ikke nu præsten, men DOMMER. Nu er Johannesevangeliet 5:22 sket,

" Faderen dømmer heller ingen, men hele dommen har han overdraget til Sønnen."

Hans tjeneste er blevet ydet. Præstedømmet er forbi. Profetiens dage er forbi. Han står omgjort som DOMMER.

Hans Persons Syvfoldige Herlighed

Johannes' Åbenbaring 1:14-16,

"Hans hoved og hår var hvidt som den hvideste uld, som sne, og hans øjne var som luende ild,

og hans fødder var ligesom skinnende malm, der gløder i ovnen, og hans røst var som lyden af vældige vande.

I sin højre hånd holdt han syv stjerner, og ud af hans mund stod et skarpt, tveægget sværd, og hans udseende var, som når solen stråler i al sin styrke."

Hvor dybt bevægende og inspirerende var Jesu tilsynekomst for Johannes, som var i eksil for Ordets sag, og se, det Levende ORD står nu foran ham. Hvilken lysende vision, for hver beskrivende egenskab har en betydning. Hvilken åbenbaring af Hans herlige væsen.

1. Hans hår så hvidt som sne.

Johannes bemærker først og nævner det hvide i Hans hår. Det var hvidt og lyst som sne. Dette var ikke på grund af Hans alder. Åh nej. Det strålende hvide hår betyder ikke alder men erfaring, modenhed og visdom. Den Evige ældes ikke. Hvad er tid for Gud? Tid betyder lidt for Gud, men visdom betyder meget. Det er, som da Salomo kaldte til Gud om visdom til at dømme Israels folk. Nu kommer Han, hele jordens Dommer. Han vil blive kronet med visdom. Det er, hvad det hvide og glinsende hår betyder. Se dette i Daniels Bog 7:9-14,

"Da så jeg dette: Troner blev stillet frem, og en gammel af dage tog sæde; hans klæder var hvide som sne, og håret på hans hoved var rent som uld. Hans trone var flammer af ild, dens hjul var luende ild.

En flod af ild strømmede frem og løb ud foran ham. Tusind, ja tusinder tjente ham, ti tusind, ja titusinder stod foran ham. Retten blev sat, bøgerne blev åbnet.

Derpå så jeg dette: Jeg så, at dyret blev dræbt på grund af de store ord, som hornet talte; dets krop blev tilintetgjort og overgivet til den flammende ild.

Herredømmet blev også taget fra de andre dyr, og deres levetid blev begrænset til en fastsat tid.

I nattesynerne så jeg dette: Med himlens skyer kom en, der så ud som en menneskesøn; han kom hen til den gamle af dage og blev ført frem for ham.

Herredømme, ære og kongerige blev givet ham; alle folk, stammer og tungemål tjente ham. Hans herredømme er et evigt herredømme, som ikke skal forgå, hans kongerige skal ikke gå til grunde."

Der er det. Daniel så Ham med det hvide hår. Han var dommeren, der åbnede bøgerne og dømte ud af dem. Daniel så Ham komme i skyer. Det var præcis, hvad Johannes så. De så Ham begge nøjagtigt det samme. De så Dommeren med Sit dømmebælte over Sine skuldre, stå ren og hellig, fuld af visdom, fuldt ud kvalificeret til at dømme verden i retfærdighed. Halleluja.

Selv verden forstår denne symbologi, for i oldtiden dukkede dommeren op og indkaldte til retten, klædt i en hvid paryk og en lang kappe, der betegnede hans fuldstændige autoritet (hoved-til-fod-kåbe) til at udmåle retfærdighed.

2. Hans Øjne som Ild.

Tænk på det. De øjne, der engang var dæmpede af tårer af sorg og medlidenhed. De øjne, der græd af medfølelse ved Lazarus' grav. De øjne, der ikke så mordernes ondskab, som hængte Ham på et kors, men i sorg råbte: "Fader tilgiv dem." Nu er disse øjne en flamme af ild, øjnene af Dommeren, som vil gengælde dem, der afviste Ham.

Af alle de menneskelige følelser, Han manifesterede mest, da Han viste sig, som Menneskesønnen var denne, at Han græd ofte. Men bag den gråd og den sorg var der stadig Gud.

De samme øjne så syner. De kiggede dybt i menneskenes hjerter og læste selve deres tanker og kendte alle deres forskellige måder. Gud flammede ud af dødelige øjne, som råbte til dem, der ikke kendte Ham for det, han var, "... For hvis I ikke tror, at Jeg er den, Jeg er, skal I dø i jeres synder." Johannesevangeliet 8:24.

"Gør jeg ikke min faders gerninger, skal I ikke tro mig. Men gør jeg dem, så tro gerningerne..."

Johannesevangeliet 10:37-38. Ligesom Jeremias forud var Han den grædende profet, for mennesker modtog ikke Guds Ord og tilsidesatte åbenbaringen.

Dommerens brændende flammende øjne optegner allerede nu alt køds liv. Løbende frem og tilbage over hele jorden, er der intet, Han ikke ved. Han kender hjertets ønsker, og hvad hver enkelt har til hensigt at gøre. Der er intet skjult, som ikke skal åbenbares, for alt er nøgent for Ham, som vi har at gøre med. Tænk over det, Han ved selv nu, hvad du tænker.

Ja, der står Han som Dommer med flammende øjne for at udmåle dommen. Dagen for nåden er forbi. Åh, at mennesker må omvende sig og søge Hans ansigt i retfærdighed, mens der endnu er tid. For at de kunne gøre Hans barm til deres hovedpude, før verden opløses i ild.

3. Messingføddeerne.

"Og Hans fødder ligner fint kobber, som om de brændte i en ovn." Messing er kendt for sin bemærkelsesværdige hårdhed. Der er intet, der er kendt, som du kan sætte med det for at temperere det. Men dette messing, der beskriver Hans fødder, er endnu mere bemærkelsesværdigt, fordi det har bestået prøven af den flammende ovn, en prøve, som ingen anden har gennemgået. Og det er helt rigtigt. For messing betyder guddommelig dom: en dom, som Gud har bestemt og bragt i stand. Johannesevangeliet 3:14-19,

" Og ligesom Moses ophøjede slangen i ørkenen, sådan skal Menneskesønnen ophøjes, for at enhver, som tror, skal have evigt liv i ham.

For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv.

For Gud sendte ikke sin søn til verden for at dømme verden, men for at verden skal frelses ved ham.

Den, der tror på ham, dømmes ikke; den, der ikke tror, er allerede dømt, fordi han ikke har troet på Guds enbårne søns navn.

Og dette er dommen, at lyset er kommet til verden, og menneskene elskede mørket frem for lyset, fordi deres gerninger var onde."

Fjerde Mosebog 21:8-9,

"og Herren sagde til Moses: »Lav en slange og sæt den på en stang! Enhver, der er blevet bidt, og som ser på den, skal beholde livet.

Så lavede Moses en kobberslange og satte den på en stang; hvis nogen så blev bidt af en slange og rettede sit blik mod kobberslangen, beholdt han livet."

Israel havde syndet. Synd skulle dømmes. Så Gud befalede Moses at placere en kobberslange på en stang, og den, der så, blev frelst fra straffen for sin synd.

Den kobberslange på stangen symboliserede synd fra Edens have, hvor slangen forførte Eva og fik hende til at synde. Kobber taler om dom, som det ses på kobberalteret, hvor straffen for synd blev opfyldt ved ofringen på alteret. Da Gud dømte Israel for hendes synder i Elias' dage, tilbageholdt Han regnen, og den flammende himmel blev som kobber. Nu i denne illustration ser vi, at slangen på stangen

repræsenterer synd, der allerede er dømt, for den er lavet af kobber, hvilket viser, at guddommelig dom allerede var faldet over synd. Så blev den, der så på slangen på stangen og accepterede betydningen af den, helbredt, for dette var Herrens værk eller frelse.

Slangen på stangen er en type af det, Jesus kom til jorden for at fuldføre. Han blev gjort kød for at påtage sig Guds domme for synd. Fundamentet for offeralteret var massivt kobber, som kendetegner det dræbte lam fra før verdens grundlæggelse. Dom var allerede faldet over ham, da der endnu ikke var nogen syndere. Frelsen var udelukkende af Herren, han trådte alene vinpressen af Guds vredes voldsomhed. Hans klæder var farvet karmoisinrøde med hans eget blod. Guds retfærdige doms og vredes brændende ovn var hans del. Han led, den retfærdige for de uretfærdige.

"Du er værdig, o Guds Lam, for du har forløst os ved dit eget blod."

" Men han blev gennemboret for vore overtrædelser og knust for vore synder. Han blev straffet, for at vi kunne få fred, ved hans sår blev vi helbredt." Herren har lagt os alles uretfærdighed på ham. Han led, som ingen mand nogensinde havde lidt. Allerede før korset havde han udgydt store dråber af sved som blod fra sin krop, som i den intense smerte under den forudgående prøvelse blev selve blodet adskilt i hans årer. Lukasevangeliet 22:44,

"I sin angst bad han endnu mere indtrængende, og hans sved blev som bloddråber, der faldt på jorden."

Men en dag vil disse fødder af kobber stå på jorden. Og hele jordens dommer skal han være, og med retfærdighed og fuldkommenhed vil han dømme menneskeheden. Og der vil ikke være nogen omgåelse af den dom. Ingen drejning af den retfærdighed. Der bliver ingen temperering af det. Den, der er uretfærdig, vil stadig være uretfærdig; den, der er snavset, bliver stadig snavset. Den Uforanderlige vil ikke ændre sig da, for Han har aldrig og vil aldrig. Disse fødder af messing vil knuse fjenden. De vil ødelægge antikristen, dyret og billedet og alt det modbydelige i hans øjne. Han vil ødelægge kirkesystemerne, som har taget hans navn kun for at ødelægge dets glans og knuse dem sammen med antikrist. Alle de onde, ateisterne, agnostikerne, modernisterne, de liberale vil alle være der. Døden, helvede og graven vil være der. Ja det vil de. For når han kommer, vil bøgerne blive åbnet. Det er, når selv den lunkne kirke og de fem tåbelige brudepiger dukker op. Han vil skille fårene fra bukkene. Når han kommer, vil han overtage riget, for det er hans, og med ham vil være de tusinder gange ti tusinde, hans brud, som kommer for at tjene ham. Ære! Åh, det er nu eller aldrig. Omvend dig, før det er for sent. Vågn op blandt de døde og søg Gud for at blive fyldt med hans Ånd, ellers vil du gå glip af evigt liv. Gør det nu, mens der er tid.

4. Hans stemme var som lyden af vældige vande.

Hvad repræsenterer vandet nu? Hør det i Johannes Åbenbaringen 17:15,

"...de vande, som du har set, ... er folk og skarer, folkeslag og tungemål."

Hans stemme var som lyden af skarer, der talte. Hvad er det? Det er dommen. For disse er røster fra skaren af vidner, som ved Helligånden gennem tiderne har vidnet om Kristus og forkyndt hans evangelium. Det vil være stemmen fra ethvert menneske, der rejser sig på dommedagen over synderen, som ikke ville advares. De syv budbringeres stemmer vil blive hørt højt og tydeligt. De trofaste prædikanter, som prædikede Jesu frelsende kraft, som prædikede vanddåb i Jesu Navn, som prædikede Helligåndens fylde og kraft, som stod med Ordet mere, end de stod med deres eget liv; de var alle Jesu Kristi stemme ved Helligånden gennem tiderne. Johannesevangeliet 17:20,

" Ikke for dem alene beder jeg, men også for dem, som ved deres ord tror på mig."

Har du nogensinde tænkt over, hvor skræmmende det er for en mand, der hjælpeløst driver hen mod et vandfald? Tænk nu på det brøl, når han nærmer sig sin sikker og bestemte undergang. Og lige præcis sådan kommer dommens dag, hvor de mange stemmers brøl fordømmer dig for ikke at have taget hensyn, før det var for sent. Pas på netop denne time. For i dette øjeblik bliver dine tanker optaget i himlen. Der taler dine tanker højere end dine ord. Ligesom farisæeren, der krævede så meget med sin mund, men ikke lyttede til Herren, blev hans hjerte fordærvet og ondt, indtil det var for sent, selv nu kunne dette være dit sidste kald til at høre Ordet og modtage det til evigt liv. Det vil være for sent, når du nærmer dig brølet fra de mange stemmer af dom og undergang.

Men har du nogensinde lagt mærke til, hvor sød og afslappende lyden af vand kan være? Jeg kan godt lide at fiske, og jeg kan godt lide at finde et sted, hvor vandet hvisker i krusninger. Jeg kan bare læne mig tilbage og høre det tale fred og glæde og tilfredshed til mit hjerte. Hvor er jeg glad for at være forankret i hvilens oase, hvor Herrens røst taler fred, som Ordet om adskillelsens vand har erklæret. Vi skal være taknemmelige for at høre Hans stemme af kærlighed og omsorg og vejledning og beskyttelse. Og en dag vil vi høre den samme søde røst tale, ikke i dom, men som velkommen til os, hvis synder er

blevet forladt ved Hans blod, hvis liv er blevet åndsfuldt, og hvis vandring var i Ordet. Hvad kunne være mere værdifuldt end at høre mængden af imødekommende stemmer og være omgivet af de mængder, der har troet på evigt liv? Åh, der er ikke noget lignende. Jeg beder til, at du vil høre Hans røst og ikke forhærde dit hjerte, men modtage Ham som din konge.

Åh, hvis du bare ville se det. Det var vandet, der ødelagde verden, men det var det samme vand, der reddede Noa og også reddede hele jorden for Noa. Lyt til Hans stemme, Hans tjeneres stemme, når den kalder til omvendelse og liv.

5. I hans højre hånd var syv stjerner.

"han, som holder de syv stjerner i sin højre hånd." Nu ved vi selvfølgelig allerede fra vers tyve, hvad de syv stjerner egentlig er. "Og de syv stjerners mysterium er englene (budbringerne) i de syv kirker." Nu kunne vi på ingen måde begå en fejl her, som Han tolker det for os. Disse syv stjerner er budbringere til de syv følgende menighedstider. De kaldes ikke ved navn. De er blot angivet som syv, en til hver alder. Fra den Efesiske tidsalder og ned til denne Laodikeiske tidsalder bragte hver budbringer sandhedens budskab til folket, uden at undlade at holde det Guds Ord til den særlige kirkealder. Hver enkelt holdt fast i det. De var standhaftige i deres loyalitet over for det oprindelige lys. Efterhånden som hver tidsalder trak sig væk fra Gud, Hans trofaste budbringer vendte den tidsalder tilbage til Ordet. Deres styrke kom fra Herren, ellers kunne de aldrig have dæmmed tidevandet. De var trygge i Hans varetægt, for ikke noget kunne rive dem ud af Hans hånd, og heller ikke noget kunne adskille dem fra Guds kærlighed, lad det være sygdom, fare, nøgenhed, hungersnød, sværd, liv eller død. De var i sandhed overgivet til Ham og bevaret af Hans almagt. De var ikke bekymrede over den forfølgelse, der kom deres vej. Smerte og hån var kun årsag til at give Gud ære, at de blev anset for værdige til at lide for Ham. Og i taknemmelighed for Hans frelse brændte de af Hans livs lys og afspejlede Hans kærlighed, tålmodighed, sagtmodighed, afholdenhed, mildhed og trofasthed. Og Gud støttede dem op med undere, tegn og mirakler. De blev anklaget for at være fanatikere og holy rollers, (på amerikansk referer holy rollers til Pinsekristne kirkegængere. Udtrykket bruges almindeligvis hånligt, som for at beskrive folk, der bogstaveligt talt ruller på gulvet eller taler i tunger på en ukontrolleret måde). De blev fordømt af organisationer og holdt i hån, men de holdt sig tro mod Ordet.

Nu er det ikke svært at stå frem og holde fast i en trosbekendelse. Det er nemt, for djævelen er lige bagved alt det. Men det er noget andet at være tro mod Guds Ord og gå tilbage til det, som Ordet oprindeligt frembragte efter pinsen.

For ikke længe siden sagde en mand til mig, at den romersk-katolske kirke måtte være den sande kirke, da den havde været tro mod det, den troede på gennem alle årene, og blev ved med at vokse og ikke ændre sig. Sådan er det slet ikke. Enhver kirke med regeringen bag sig, og med sin egen trosbekendelse, som slet ikke er Ordet, og uden nogen manifesteret tjeneste for at få djævelen til at blive ophidset, kunne sikkert fortsætte. Det var ikke et kriterium. Men når man tænker på den lille gruppe, hvis medlemmer blev savet i stykker, fodret til løver, forfulgt og drevet fra søjle til stolpe og alligevel forblev tro mod Ordet - nu skulle det bestemt være Gud. Hvordan de overlevede deres troskamp og fortsatte: DET er et mirakel.

Og denne trøst er ikke kun for de syv budbringere i kirketiden. Enhver sand troende er i Guds hånd og kan trække på Hans kærlighed og magt og modtage det fulde udbytte af alt, hvad Gud er for den troende. Hvad Gud giver budbringeren, og hvordan Han velsigner og bruger budbringeren, er et eksempel for alle troende på Hans godhed og omsorg for ALLE lemmer af Hans krop. Amen.

6. Det tveæggede sværd.

"og ud af hans mund stod et skarpt, tveægget sværd" Hebræerbrevet 4:12 "For Guds ord er levende og virksomt og skarpere end noget tveægget sværd; det trænger igennem, så det skiller sjæl fra ånd og marv fra ben og er dommer over hjertets tanker og meninger."

Ud af hans mund stod et skarpt tveæggede sværd, som er GUDS ORD. Johannes' Åbenbaring 19:11-16,

"Og jeg så himlen åben, og se, der var en hvid hest, og han, der rider på den, hedder Tro og Sanddru, og han dømmes og strider med retfærdighed.

Hans øjne er som luende ild, på hovedet har han mange kroner, og han har et navn indskrevet, som ingen kender undtagen han selv.

Han er klædt i en kappe dyppet i blod, og hans navn er Guds Ord.

Hærene i himlen fulgte ham på hvide heste og var klædt i lysende rene linnedklæder.

Ud af hans mund står et skarpt sværd, som han kan slå folkeslagene med, og han skal vogte dem med et jernscepter og træde Gud den Almægtiges harmes og vredes vinperse.

På sin kappe og på sin hofte har han et navn skrevet: KONGERNES KONGE OG HERRERNES HERRE."

Johanneevangeliet 1:48,

"Nathanael spurgte ham: Hvor kender du mig fra? Jesus svarede ham: Jeg så dig, før Filip kaldte på dig, mens du var under figentræet."

Der er det. Når Han kommer, vil det Ord komme over alle nationer og alle mennesker. Og ingen vil være i stand til at stå imod det. Det vil afsløre, hvad der var i ethvert hjerte, som Han gjorde med Nathanael. Guds Ord vil vise, hvem der gjorde Guds vilje, og hvem der ikke gjorde. Det vil gøre enhver mands hemmelige gerninger kendt, og hvorfor han gjorde dem. De vil blive delt op. Det er, hvad der står i Paulus' Brev til Romerne 2:3,

"Men du, menneske, som dømmes dem, der handler sådan, og som selv gør det samme - tror du, at du vil kunne flygte fra Guds dom?"

Så går det videre med at sige, hvordan Gud vil dømme mennesker. Her er det i vers 5 til 17. Det hårde, ubodfærdige hjerte vil blive dømt. Værkerne vil blive bedømt. Motiverne vil blive bedømt. Der vil ikke være nogen respekt for Gud; men alle vil blive dømt ved det Ord, ingen undslipper det. De, der hørte og ikke ville lytte, vil blive bedømt efter, hvad de hørte. De, der hvilede i det og sagde, at de troede på det, men ikke levede efter det, vil blive dømt. Hver hemmelighed vil komme ud i det fri og blive råbt fra hustoppene. Åh, så forstår vi virkelig historien. Der vil ikke være et mysterium tilbage fra alle tider.

Men ved du, at han åbenbarer mænds og kvinders hjertehemmeligheder i denne tidsalder, hvor vi lever? Hvem ellers kunne åbenbare hjertets hemmeligheder end Ordet selv? Brevet til Hebræerne 4:12,

"For Guds ord er levende og virksomt og skarpere end noget tveægget sværd; det trænger igennem, så det skiller sjæl fra ånd og marv fra ben og er dommer over hjertets tanker og meninger."

Det er Ordet. Det udfører, hvortil det blev sendt, for det (Ordet) er fuld af kraft. Det er den samme Ånd, som var i Jesus (Ordet), som er til stede igen i kirken i denne sidste tidsalder som et sidste tegn, der forsøger at afvise folket fra dommen, for de, der forkaster Ham (Ordet), er nu allerede kommet til dom og korsfæste Ham på ny. Brevet til Hebræerne 6:6,

"Hvis de falder fra, så forny dem igen til omvendelse; da de på ny korsfæstede sig selv Guds Søn og gjorde ham åbenlyst til skamme."

Nu sagde Paulus, at Ordet kom i kraft såvel som stemme. Det forkyndte Ord viste sig faktisk. Som et flammende, skærende sværd gik det til menneskenes samvittighed, og som en kirurgkniv skar det sygdommene ud og satte fanger fri. Overalt hvor de tidlige troende gik, "gik de og prædikede evangeliet (Ordet), og Gud bekræftede dette Ord med tegn efter." De syge blev helbredt, djævlene blev uddrevet, og de talte i nye tunger. Det var Ordet i handling. Det Ord har aldrig svigtet i munden på troende kristne. Og i denne sidste tidsalder er den her stærkere og større end nogensinde i den sande Ord-brud. Åh, lille flok, din lille minoritet, hold fast i Ordet, fyld din mund og dit hjerte med det, og en dag vil Gud give dig riget.

7. Hans ansigt som solen.

"Og hans ansigt var som solen skinner i sin styrke."

Matthæusevangeliet 17:1-13,

@@"Og efter seks dage tog Jesus Peter, Jakob og hans bror Johannes og førte dem op på et højt bjerg hver for sig,

og blev forvandlet for dem, og hans ansigt skinnede som solen, og hans klæder var hvide som lyset.

Og se, Moses og Elias viste sig for dem og talte med ham.

Da svarede Peter og sagde til Jesus: Herre, det er godt for os at være her; en til dig og

en til Moses og en til Elias.

Mens han endnu talte, se, en lysende sky overskyggede dem, og se, en røst ud af skyen sagde: "Dette er min elskede søn, i hvem jeg har velbehag; hør ham.

Og da disciplene hørte det, faldt de på deres ansigt og blev meget bange.

Og Jesus kom og rørte ved dem og sagde: Stå op og frygt ikke.

Og da de havde løftet deres øjne, så de ingen, undtagen Jesus alene.

Og da de kom ned fra Bjerget, bød Jesus dem og sagde: Fortæl ingen Synet, før Menneskesønnen er opstået fra de døde.

Og hans Disciple spurgte ham og sagde: Hvorfor sige da de skriftkloge, at Elias først skal komme?

Og Jesus svarede og sagde til dem: Elias skal sandelig først komme og genoprette alt.

Men jeg siger jer, at Elias allerede er kommet, og de kendte ham ikke, men har gjort mod ham, hvad de ville. Ligeledes skal også Menneskesønnen lide af dem.

Da forstod disciplene, at han talte til dem om Johannes Døberen."

I Matthæusevangeliet 16:28, forud for Matthæusevangeliet 17:1-13, havde Jesus sagt:

"... Der er nogle, der står her, som ikke skal smage døden, før de ser Menneskesønnen komme i sit rige."

Og de tre apostle så netop det - rækkefølgen af Hans andet komme. De så Ham forvandlet der på bjergtoppen. Hans klæder var flammende hvide og Hans ansigt skinnede som solen i dens højdepunkt. Og der, da Han viste sig, stod Moses og Elias på begge sider. Det er præcis sådan, Han kommer igen. Sandelig vil Elias først komme og vende sønners (brudens) hjerter tilbage til fædrenes apostoliske ordlære. Malakias' Bog 4:5,6, (Dk-Malakias' Bog 3:24-34)

" Se, jeg sender profeten Elias til jer, før Herrens dag kommer, den store og frygtelige.

Han skal vende fædres hjerte til deres sønner og sønners hjerte til deres fædre, så jeg ikke skal komme og slå landet med forbandelse."

Israel er allerede en nation. Hun er etableret nu med sine hære, flåde, postvæsen, flag og alt, det som en nation har. Men der mangler stadig at blive opfyldt Skriften, der siger: "... eller skal en nation blive født med det samme?..." Esajas' Bog 66:8. Den dag kommer snart. Figentræet har givet sine knopper. Israelitterne venter på Messias. De venter ham, og deres forventninger er ved at blive opfyldt. Israel vil blive genfødt åndeligt, for hendes lys og hendes liv er ved at blive åbenbaret for hende.

I Johannes' Åbenbaring 21:23,

"Og byen havde ikke brug for solen eller månen til at skinne i den, for Guds herlighed oplyste den, og Lammet er dens lys."

Dette er det nye Jerusalem. Lammet vil være i den by, og på grund af Hans tilstedeværelse vil der ikke være behov for lys. Solen vil ikke stå op og skinne der, for Han er Solen og Lyset deraf, Selv. De nationer, der kommer ind i det, vil vandre i Hans lys. Er du ikke glad for, at dagen er over os? Johannes så den dag komme. Alligevel, Herre Jesus, kom hurtigt!

Malakias 3:19-21

"Nu kommer den dag, der brænder som en ovn; da bliver alle de overmodige og alle, der handler ugudeligt, til strå. Dagen, der kommer, skal sætte ild til dem, siger Hærskarers Herre, så der hverken bliver rod eller grene tilbage.

Men for jer, der frygter mit navn, skal retfærdighedens sol stråle frem, under dens vinger er der helbredelse. I skal komme ud og springe omkring som fedekalve;

I skal trampe de ugudelige ned, så de bliver som støv under jeres fødder, den dag jeg griber ind, siger Hærskarers Herre."

Der er den igen. SOLEN skinner i al sin styrke. Åh, Guds Søns styrke, der skinner midt mellem de syv gyldne lystager. Der står Han, Dommeren, den, der led og døde for os. Han tog den guddommelige doms vrede på sig. Han trampede alene Guds vredes voldsomme vinpresse. Som vi allerede har sagt, er Hans stemme for synderen som lyden af et vandfald eller brændingen, der hamrer i dødsbølger på de

klippefyldte kyster. Men for helgenen er Hans stemme som lyden af den sødt syngende bæk, mens du ligger i ro, tilfreds med Kristus. Han skinner over os med sine varme stråler af kærlighed, og siger: "Frygt ikke, jeg er Ham, der var, som er, som skal komme; Jeg er den Almægtige. Ved siden af Mig er der ingen anden. Jeg er Alfa og Omega, ALT af det." Han er liljekonvallen, den lyse og morgenstjerne. Han er den smukkeste af ti tusind for min sjæl. Ja, den store dag er klar til at bryde, og Retfærdighedens Sol vil stå op med helbredelse i Hans vinger.

Den sejrende Kristus

Johannes' Åbenbaring 1:17,18,

"Da jeg så ham, faldt jeg ned for hans fødder som død; men han lagde sin højre hånd på mig og sagde: Frygt ikke! Jeg er den første og den sidste og den, som lever:

Jeg var død, og se, jeg lever i evighedernes evigheder, og jeg har nøglerne til døden og dødsriget."

Intet menneske kunne tåle den fulde virkning af denne vision. Hans kræfter var fuldstændig forsvundet, Johannes faldt for Hans fødder, som om han var død. Men Herrens hånd i kærlighed rørte ved ham, og velsignelsens røst sagde: "Frygt ikke. Vær ikke bange. Jeg er den første og sidste. Jeg er den, der lever og var død; og se, jeg lever for evigt." Hvad er der at frygte? Den dom, der faldt over Ham på korset, ved graven, og da Han steg ned, var for os. Han absorberede den fulde byrde af syndens sår, og der er derfor nu ingen fordømmelse for dem, som er i Kristus Jesus. Se med sikkerhed, at vores "advokat" er vores "dommer". Han er både "advokat" og "dommer". Som dommer er "sagen afgjort" - den er afsluttet. Der er nu derfor ingen fordømmelse. Hvorfor skulle kirken frygte? Hvilket løfte har Han nogensinde undladt at manifestere for os? Hvorfor skal den frygte straf eller død? Det hele er overvundet. Her er den mægtige erobrere. Her er den, der erobrede begge verdener af det sete og usete. Ikke som Alexander, der erobrede verden i en alder af treogtredive og ingen anden vej kunne vende sig for yderligere erobring, så han døde som et offer for synd og et oprørs liv. Ikke som Napoleon, der erobrede hele Europa, men til sidst blev besejret ved Waterloo og forvist til Elba, blot for at finde sig selv erobret. Men intet kunne erobre Kristus. Han, der steg ned, er nu steget op over alle, og Ham er blevet givet et Navn, der er over ethvert navn. Ja, Han erobrede døden, helvede og graven og har nøglerne dertil. Det, han løsner, er løst, og det, han binder, er bundet. Der er ingen ændring af det. Der var ingen sejrherre før Ham, og der er ingen ved siden af Ham. Han alene er Frelseren, Forløser. Han er den ENESTE Gud: og "Herre Jesus Kristus" er Hans navn.

"Vær ikke bange, Johannes. Frygt ikke, lille flok. Alt hvad jeg er, er du arving til. Al min magt er din. Min almagt er din, når jeg står i din midte. Jeg er ikke kommet for at bringe frygt og fiasko, men kærlighed og mod og evner. Al magt er givet til Mig, og den er din at bruge. Du taler Ordet, og jeg vil udføre det. Det er min pagt, og den kan aldrig fejle."

De syv stjerner og lysestager

Johannes' Åbenbaring 1:20,

"Hemmeligheden om de syv stjerner, som du så i min højre hånd, og om de syv gyldne lysestager er den: De syv stjerner er de syv menigheders engle (budbringere) for de syv kirker, og de syv lysestager, som du så, er de syv kirker."

Vi har allerede opdaget sandheden om disse to mysterier. Åh, vi har ikke afsløret, hvem disse syv budbringere var, men ved Guds hjælp vil vi, og det mysterium vil blive fuldbjort. De syv tidsalder kender vi. De er opført i Ordet, og vi vil beskæftige os med hver enkelt for at komme op til denne sidste tidsalder, hvor vi lever.

Men i et sidste afsluttende glimt af dette kapitel, se Ham, som Han står der midt mellem de gyldne lysestager med de syv stjerner i Sin højre hånd. Åh, det er betagende at se Ham stå der i sin Højeste Guddom. Han er Dommeren, Præsten, Kongen, Ørnen, Lammet, Løven, Alfa, Omega, Begyndelsen og Enden, Faderen, Sønnen, Helligånden, Han Som Var, Som Er, Som Skal Kom, den Almægtige, ALT I ALT. Der er Han, forfatteren og afslutteren. Værdig er det Lam! Han beviste Sit værd, da Han købte vores frelse af sig selv. Nu står Han i al Sin magt og al Sin herlighed med alt, der er overgivet til Ham som dommer.

Ja, der står Han midt imellem lysestagerne med stjernerne i hånden. Det er nat, for det er, når vi bruger lamper til lys, og det er, når stjernerne ses skinne og reflektere solens lys. Og det er mørkt. Kirken vandrer i troen i mørket. Hendes Herre forlod denne jord, men Helligånden skinner stadig ud gennem kirken og giver lys til denne gamle synd-forbandede verden. Og disse stjerner reflekterer også Hans lys. Det eneste lys, de har, er Hans lys. Hvor er det mørkt - hvor åndeligt koldt. Men når Han kommer ind i midten er det let og varmt, og kirken er bemyndiget og gennem Ham udfører de gerninger, som han gjorde.

Åh, at vi kunne få et glimt af Ham, ligesom Johannes gjorde. Hvilken slags mennesker burde vi være, der står foran Ham på den dag!

Hvis du ikke allerede har givet dit liv til Ham, må du vende dit hjerte til Gud i dette øjeblik, og knæle ned lige hvor du er, og bede Hans tilgivelse for dine synder og overgive dit liv til Ham. Så vil vi forsøge at nærme os de syv kirketidsaldre sammen; og mens vi gør, beder jeg til, at Gud vil hjælpe denne uværdige tjener til at åbenbare Sit Ord for dig.

www.messagehub.info

Prædikener af

William Marrion Branham

" i de dage, da den syvende engel skal blæse"... "Åb 10:7"